

SKJER KONTAKT MED UFO'ER I USYNLIGE, PSYKISKE VERDENER?

I nr. 7, 1968, gjorde vi rede for innholdet i en amerikansk UFO-bok, hvor en elektriker, Carl Anderson, beretter om hvorledes han og hans familie samt noen venner så flyvende tallerkener på meget nært hold to uforglemmelige netter i 1954. Nå har vi funnet en interessant omtale av en annen UFO-opplevelse av samme Anderson. Den finnes i "Studiehefte 2. UFO-sakens ekstreme aspekter", som er sammensatt av Willy Wegner og utgitt av FUFOS i Danmark. Wegner har sitert tilfellet fra det danske tidsskrift Psykisk Forum, 6. årg. nr. 6 og 7, hvor en artikkel av Trevor James har vært offentliggjort, oversatt fra engelsk.

Det var i året 1957. Carl Anderson befant seg om natten ombord i et rumskip. Vesenene i fartøyet bød ham se i et slags optisk instrument, og til sin forbauselse oppdaget han at skipet svedde over hans eget hjem. Ennå mere forbauset ble han da han oppdaget at han kunne se like gjennom husets tak og observere seg selv liggende i sengen ved siden av sin hustru.

Da Anderson forlot skipet, skjedde det ved at han (under sterk hjertebankning) vendte tilbake ned til sitt fysiske legeme - og siden våknet i sin seng.

Trevor James opplyser at denne av Andersons tallerken-opplevelser er blitt fullstendig ignorert i UFO-kretser.

Hvis redegjørelsen er riktig, har det altså dreiet seg om en såkalt astralreise (i "astral-legemet"), av en type som ofte blir omtalt i parapsykologisk litteratur: det er en "out-of-the-body-experience", en opplevelse utenfor legemet.

Spørsmålet er nå om andre UFO-kontakt-historier kan ha en liknende forklaring: astralreiser som har vært nok så virkelige, selv om de ikke fant sted i det alminnelige fysiske legeme. Det finnes flere tilfeller hvor omstendighetene tyder på at "kontakt-mannen", d.v.s. hans fysiske legeme, ikke har vært fullt våken under opplevelsen, f.eks. Truman Bethurum (se Max B. Miller: "Flyvende tallerkener - fantasi eller virkelighet?").

Trevor James skriver at fotografiske forsøk som han og hans medarbeidere har gjort viser at levende vesener og skip av hittil ukjent natur eksisterer i for oss usynlige riker i vår atmosfære.

Det er mulig at innsikt i den psykiske forskning er uunngåelig for ufologien og at UFO-fenomenet ikke kan forståes på annen måte enn helt eller delvis som en parapsykologisk foreteelse. (SØKAREN, nr. 4, 1971.)

ER TALLERKENENE DE DØDES SKIP ?

Kunstner Friedrich Jurgenson, som er kjent for sine båndopptagelser av "åndestemmer", påstår at de flyvende tallerkener er de dødes fartøyer. Han har fått denne opplysning fra de ånder som taler til ham gjennom båndopptaker og som kaller fartøyene for teleskip, døds-skip og transportskip.

"Jurgenson befant seg utendørs. Det var om sommeren og midt på dagen. På den nesten skyfrie himmel iakttok han en lysende gjenstand. Men en sky gled forbi og skjulte den.

Da skyen var vekk hadde gjenstanden flyttet seg. - Jeg gikk inn og slo på min båndopptaker. Etter et øyeblikks søkning via radioen fikk

jeg kontakt. En stemme sa: Fridel, man iakttaker deg."

Jurgenson har mange innspillinger hvor stemmenes eiere tydeligvis befinner seg i et fartøy. Han beretter: "- en stemme sier: Vi er over Strängnäs. Senere sier en annen stemme: Ta tid nå. Man hører hvorledes de gir ordrer og tydeligvis styrer deres fartøy. Merkelige uttrykk som synes tekniske forekommer." (Göteborgs-Tidningen, den 17. januar 1971. SØKAREN, nr. 3, 1971.)

UFO'ER OG POLITISKE KONFERANSER.....

Faktisk kunne omtales de tilfeller, som foregikk i Sovjet-Unionen, i det fjerne Østen og i Australia, og med hensyn til mørkleggingen av Recife, må vi heller ikke glemme å dra sammenlikninger, mellom de merkelige strømutfall, som har forekommet, når det har vært internasjonale, politiske konferanser.

Den 8. februar 1966 hadde president Johnson en konferanse i Honolulu med delegerte fra Vietnam. Plutselig gikk lyset i "Royal Hawaiian Hotel" ut, og diskusjonen måtte videreføres i skjæret av fakler.

Den 11. aug. 1966 i Djakarta, Indonesias hovedstad, foregikk det fredsforhandlinger mellom Malaysia og Indonesia. Også her avbrøtes strømmen under ministerkonferansen.

Den 19. desember 1966 var den sovjetiske ministerpresident Kosygin på besøk i Ankara. Allerede under den første samtale med den tyrkiske ministerpresident falt strømmen ut.

Er alle disse tildragelser tilfældige, feiltagelser eller kommunistisk sabotasje planlagt over hele kloden? Eller kan det føres tilbake til en helt annen årsak? Disse realiteter fikk brasilianerne på nærmere hold i de følgende måneder, både gjennom observasjoner og nesten daglige beretninger i informasjonsorganene.

MØRKLEGGINGER....

Ennvidere ble det sett UFO'er over et industriverk i staten Pernambuco, da strømmen falt ut den 9. aug. 1968. I tidsrommet fra 1965-68 fant mange observasjoner og landinger sted i forskjellige områder av Brasil. Enkelte store byer som Rio, Salvador (Bahia) og Belo Horizonte ble helt mørklagte. UFO'er er blitt iakttatt over alle de store elektrisitetsverk Tres Marias, Furnas, Itutinga, Salto Grande, osv.

Det har også funnet sted observasjoner i områdene av Lins og Bauru i uken umiddelbart før Dronning Elisabeth d. II's besøk, og ved den leilighet ble Recife mørklagt. Ved hvert spenningsutfall har man hatt UFO-besøk.

Om de mest kjente "black-outs" er det vel nok å erindre om de, som inntraff i Rom 3. aug. 1958, i London 15. mai 1961, i New York 14. juni 1961 og den 3. sept. 1965 i Cuernavaca (mexico), og her hadde guvernøren selv anledning til å betrakte de "flyvende skiver", og så kommer vi til det store "big-black-out", som rammet New York og seks amerikanske stater den 9. januar 1965. Deretter følger mørkleggingen av London den 15. nov. 1965 og strategiske områder i Texas, Alaska og Canada i desember 1965. Ennvidere fant kollosale mørklegginger sted i Buenos Aires den 26. des. 1965, hvor man også her så UFO'er på himmelen. Den 8. januar 1966 var det Neapels tur. Vi kommer så til forskjellige "black-outs" i Colorado, Wyoming, Nebraska og Utah den 26. april 1964 og vidstrakte områder i Portugal den 4. nov. 1966 og i Danmark den 29. mars 1967. Denne rekke av tilfeller kunne enda fortsettes. (UFO-ASPEKT, FUFOS, juni 1971.)

Kommentarer: I femte avsnitt spør man om dette kunne være "kommunistisk sabotasje planlagt over hele kloden?" I hvilken anledning for-

fatteren av artikkelen har grunn til å komme med et slikt spørsmål vites ikke, og antagelsen må sies å være temmelig tvilsom.

En annen ting vedrørende UFO-observasjoner i forbindelse med mørkleggingene, berøres heller ikke. Man går ut fra at strømsvikten skyldes tilstedeværelsen av UFO'er, men kunne man ikke også anta at UFO'ene var uten skyld i det hele. At besetningene i UFO'ene var like uvitende og forbauset over strømbrytelsen, og var ute for å observere hendelsene?

Forbindelse mellom større konferanser og besøk av statsoverhoder behøver heller ikke å ha noen sammenheng. Det er ganske menneskelig å merke seg slike anledninger og hendelser som inntreffer under disse. I tilfelle påstanden om kontrollert strømbrytelse i forskjellige politiske avgjørelser skulle ha noe for seg, måtte en undersøkelse og sammenlikning av hvor mange strømbrydd som til vanlig skjer, også være lagt frem. Red.

"DEN LILLE MANN"

I februar og mars brakte et par aviser fra Norrland rapporter om at en mystisk meterhøy mann, som bar en hjelmliknende hodebekledning og tøy som minnet om en regnfrakk, var blitt iaktatt i det nordligste Sverige og av og til hadde utsendt et merkelig lysskjær.

Et halvt dusin vitner har avgitt beretninger, og de mest interessante - og de første - opplysninger finnes i Norrlandska Socialdemokraten den 17. februar. Tre personer fra Gammelstad, Norrbotten, omtaler at de under en biltur sammen om kvelden den 15. august 1970 så en merkelig liten mann. De var på vei fra Narken ned over Jokkfall mot Luleå. Det var mørkt og det regnet. Midt i ødemarken noen mil syd for Narken så de en liten mann stå på en sidevei i skogen. Vitnene er jernbanearbeider Olof Mohlinder, 44 år, hans hustru Märta, 43 år, og traktorfører Assar Sandberg, 51 år.

Assar Sandberg: - Da jeg så skikkelsen ved veikanten tenkte jeg: "Hva gjør en så liten mann her ute på dette stedet." Han så ut til å ha en regnfrakke på seg. Nettopp da vi var ved siden av ham - han var nok blott tre-fire meter fra bilens høyre side - lød det et smell og alt ble helt blendende hvitt. Jeg var nødt til å bremse for ikke å kjøre i grøften.

Märta Mohlinder: - Veien ble fullstendig hvit som om den var rammet av et lyn. - - Vi diskuterte om den lille mannen kanskje hadde skutt på oss med et slags våpen. Hans tøy liknet en regnfrakke med grå farge og på hodet hadde han en sydvest eller hjelm. Det var ikke mulig å se ansiktet ettersom han holdt armene for. Det hele gikk så sterkt.

Olof Mohlinder: - Mannen var ikke mere enn en meter høy. Da bilens lysstråler rammet ham løftet han armene opp og holdt for ansiktet. Vi var ved siden av ham, da det plutselig ble fullstendigt hvitt i bilen. Det lød også som et tordenskrall. Assar måtte bremse.

Märta Mohlinder: - Vi har ikke tidligere villet berette om dette her. Men senere har vi hørt at flere andre også har møtt den lille mannen i området omkring Narken og Ullatti. Først trodde vi at det var en person som var liten av vekst og som bodde i området, men nå vet vi at en slik ikke finnes.

Ifølge flere opplysninger til NSD er ingen person som svarer til utseendet på den lille mannen bosatt i det omtalte område.

Ektefellene Mohlinder samt Assar Sandberg sier at det mest eien-dommelige ved hendelsen var det blendende lyset.

Også fra Finnland er det rapportert at en liten mann har vært sett.

I området ved Kuusamo ble to kvinnelige bilister skremt av en liten skikkelse ved veikanten med et meget underlig, sterkt lys. Den lille skikkelsen, som hurtig forsvant, bar en hjelm på hodet.- Det var Norrländska Socialdemokratens artikkel den 15. februar om denne hendelse som fikk de tre personer fra Gammelstad til å komme frem og berette om deres opplevelse.

Tidsskriftet UFO-Information, som har vært i telefon- og brevkontakt med flere vitner, har i mars-nummeret en god og utførlig redegjørelse for tilfellet "Den lille mann". Assar Sandberg omtaler bl.a. at bilradioen "skrattet" under hendelsen og at han senere fikk besvær med synet. "Et par dager etter hendelsen merket jeg at synet på det høyre øye var nedsatt, og ved besøk hos øyenlegen i september ble det konstantert en revne på netthinnen på høyre øye. Denne øyenskade kan jeg ikke med full sikkerhet tilskrive omtalte hendelse, men jeg innrømmer at tanken er snublende nær." (Søkaren, nr.5,1971.)

BØKER.... Lege Kirstine Nolfi: Levende føde.
1955 (8. opplag)

Fra UFO-ASPEKT, utgitt av FUFOS, sakser vi denne bokomtale i nr. 6, 1971:

Mc. Carrisons rotteforsøk.

Mc. Carrison fikk som engelsk lege i løpet av 7 år inngående kjennskap til hunzaerne og sikherne, to indiske stammer på Himalayas sydskråninger, som ikke hadde hatt nærmere berøring med sivilisasjonen.

Hans praksis var i hovedsaken å behandle ytre skader og lidelser, som intet hadde med ernæringen å gjøre. I de syv år så han ikke et eneste tilfelle av fordøyelsessykdommer, tuberkulose eller kreft.

Når man tenker på den strenge vinter i Himalaya og disse folks primitive hus, forstår man, at den tvungne henvisning til simple fødemidler direkte fra naturens hånd er årsaken til et langt liv, med uavbrutt sunnhet og også en glimrende fysisk utvikling.

For Mc. Carrison var det ikke tvil om, at de to folkestammers enestående sunnhet sto i direkte forbindelse med kosten, i det vesentligste landbruksprodukter avlet på jord, som ikke var ødelagt av kunstgjødning eller generasjoners rovdrift. For å bevise det, anstilte han et kjempemessigt to-årigt eksperiment.

Han anskaffet seg 6.000 hvite rotter og fulgte deres daglige liv og ferden gjennom 27 måneder, som svarer til 55 år i et menneskeliv. Rottene ble delt i flere hold, som hver fikk sin kost. Den første gruppe fikk en kost, som svarte til sikhernes, - friske grønnsaker, søtmelk og en enkelt gang litt kjøtt. Andre gruppe på indisk fattigmannskost, - og den siste gruppen måtte finne seg i en kost, som svarte til en ikke altfor god engelsk arbeiderkost, som i det vesentlige er sammensatt av franskbrød, margarin, te, sukker, marmelade, kokt kjøtt og overkokte grønnsaker.

Og hvordan gikk det så deretter? - Den første gruppen, som hadde fått god indisk mat, hovedsakelig samme kost som sikherne, trivdes glimrende. De ble store og kraftige, ble aldri syke, overholdt en viss hygiene, holdt pelsen i orden og levde etter rottebegreper et lykkelig liv, hvilket blandt annet består i mange unger.

Annen gruppe, som hadde fått kost som de fattige bengalere og andre mindre velstående folk, ble før eller senere rammet av alle slags sykdommer som var smittsomme. Ungene var ofte dødfødte, alltid var det skrikeri og slagsmål i burene.

Men hvordan gikk det så med den gruppe, som levde som en fattig engelsk familie? Ja, eksperimentet med disse rotter ble aldri fullført. Etter 16 dagers forløp hadde de innført kanibalisme og

drap i hver av døgnets timer - og 16 dager etter eksperimentets begynnelse eksisterte dette hold overhodet ikke lenger!! Rottene hadde spist hverandre.

Dette eksperiment taler overbevisende for seg selv. Resultatene var så forbausende, at den lærde verden og ikke minst ernæringsekspertene ennå ikke er kommet seg etter sjokket.

Nanna Ryhl.

PS: Denne verdifulle bok er dessverre helt utsolgt fra forlaget, finnes vist ikke i noen alminnelig bokhandel og er vanskelig å oppdrive antikvarisk. Forhåpentlig kan den lånes på bibliotekene!

NR.

NY TID OG VI, 7/69:

NATURENS RYTME av Julia Vøldan.

Ofte har den tanke streift meg, at det måtte eksistere en bestemt livsrytme, og at mye av menneskenes tretthet og sykdom skyldes et brudd på denne.

Fugler og dyr ute i den frie natur har ennå sine opprinnelige instinkter i behold og følger naturens rytme i sitt levevis. De siviliserte mennesker derimot har for en stor del fullstendig tapt sine naturlige instinkter og lever som følge derav mere eller mindre naturstridig.

En av de største syndene, man kan gjøre i sitt levevis, er å gjøre natt til dag, og her må det elektriske lys bære meget av skylden. Enhver medalje har sin bakside, og elektrisitetens oppfinnelse har foruten mye gagn også brakt mye skade.

Under et kurs i Heilbronn fikk jeg til min store glede anledning til å høre om de SVINGNINGER I NATUREN, som bestemmer naturens rytme. Forskeren Rudolf Kraft hadde nemlig fra 1916 til 1944 et institutt for svingningsforskning i Berlin med mange kostbare måleinstrumenter. (Dessverre gikk det hele tapt i 1945 under Berlins bombardement.) Blandt de mange svingninger, som ble undersøkt, var også naturens svingninger, og resultatet var, kort fortalt, følgende:

Naturens svingninger er skiftevis av utvidende og sammentrekkende karakter. De er alle helt i likevekt, d.v.s. deres impulser er av like lang varighet, men dynamisk tiltakende og avtakende i antall og styrke innen for perioder på $1\frac{1}{2}$ times lengde, hvorav den annen halve time har den største svingningsintensitet. Man kan, hvis man vil, godt kalle det "naturens åndedrag". De aktive tidsavsnitt er følgende:

K1. 4,30 - 6, 7,30 - 9,10,30 - 12, 13,30 - 15, 16,30 - 18, 19,30 - 21, 22,30 - 24 og 1,30 - 3. Som utliknende bifaktorer kommer lys og mørke, således at den passive impuls om dagen belives av det klare dagslys, mens den aktive impuls om natten dempes av mørket.

De aktive tidsavsnitt om dagen egner seg særlig til aktivt og skapende arbeide samt videre til det "arbeide", som er et av organismens mest krevende, nemlig tygging og næringsopptagelse.

De passive tidsavsnitt er følgende:

K1. 6 - 7,30, 9 - 10,30, 12 - 13,30, 15 - 16,30, 18 - 19,30, 21 - 22,30, 24 - 1,30 og 3 - 4,30.

De passive tidsavsnitt om dagen er især velegnet til avslapping, spaserturer, åndedrettsøvelser, lesing og lettere arbeide. Kveldens

passive tidsavsnitt fremkaller søvnighet og gjesp hos menneskene, som da gjør klokt i å følge dette naturens vink og gå til ro. For barn og syke virker søvnen fra kl. 18 (også kalt natursøvn) særlig styrkende og helbredende, mens søvnen fra kl. 21 garanterer voksne raske mennesker en god arbeidskraft og et likevektig godt humør den påfølgende dag! For begge tilfeller gjelder det, at man BØR VÆRE I SENG SENEST kl. 21,30 henholdsvis kl. 18,30, da de søvngivende svingninger, som hjelper til hurtig og dyp innsovning, er sterkest i periodens annen halve time.

For de mange mennesker med søvnvanskeligheter kan kjennskapet til "døgnetts passive timer" bety en god hjelp. Især virker søvnen fra kl. 18,30 utrolig styrkende, ja nesten mirakuløst, både ved søvnløshet, nervøsitet, hodepine og flere andre svakheter. Den kan gjennomføres en uke eller en måned alt etter behov.

På liknende måte vil det være meget fordelaktig for mennesker med stoffskifte- og kretsløpsforstyrrelser å innta sine måltider innen for døgnetts AKTIVE timer.

Livslovmessig levevis fremmer en gjenoppståen av urinstinktet på et høyere plan. Man opplever det bevist som en klar sjelelig impuls, så snart sjel og legeme først igjen er i likevekt. - Puls og åndedrett opprettholdes av svingningene og ikke av den kjemiske forbrenningsprosess.

UNIVERSEL KONTAKT

for fred, næstekærlighed og broderskab søger at kontakte alle åndeligt søgende mennesker for dannelse af brevkredse.

Er De åndeligt ensom og interesseret i åndskontakt med søstre og brødre fra hele Skandinavien, så skriv til:

UNIVERSEL KONTAKT, Box 5, DK 5594 Strib, Danmark.

Modtagelighed og sjæl.

Alt hvad du optager, går ind på dit bånd
vogt dig herfor
thi intet kan slettes
men vælg din kreds, og for den vær åben
det vil hjælpe din sjæl
den vil styrkes.
Sammenfat alt.
Find din linie.
Brug den godt.

"FUFOS/LOM 2"

FAKTA? : Bulletin for kosmisk filosofi, UFO, fysiske og psykiske fenomen og uvanlige hendelser.

Kommer ut med 6 nr. i året og drives uprofitabelt. Pris pr. år (abonnement) kr. 20,00. Postgirokonto 32 17 52.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt. (Adr. til FAKTA?, se 1.side.)

Fra UFO-INFORMATION, nr. 10, 1970, Seklet, nr. 2/3, 1968:

VENUS-MENNESKENE VANDRER PÅ VÅRE GATER

Nedenstående artikkel, forfattet av den psykiske forsker Paul M. Vest, ble publisert i Mystic Magasin's augustnr, 1954. Redaktøren og utgiveren av tidsskriftet, Ray Palmer, forsikrer i en innledning at beretningen er sann.

De erfaringer som jeg nå emner å vise til, ser ut å være så utrolige, at jeg har vært i tvil om å sette dem på trykk. Da jeg nå avlegger vitnesbyrd om disse fakta, så er det ikke bare for å vise at vi har utenomjordiske besøkende, men jeg vil forsikre at vesener fra en annen verden går og ferdes på gatene i våre byer. Disse utenomjordiske vesener kjenner vel til våre vaner og sedvaner. Språket vårt taler de uten merkbar aksent. De kler seg i våre klær, og synes tilstrekkelige like oss jordvesener til å kunne gå for en av oss.

Jeg har alltid vært skeptisk av natur. Av den grunn, og til tross for alle vitnesbyrd om det motsatte, er det ennå vanskelig for meg med absolutt visshet, bestemt og åpent fortelle at jeg har møtt og talt med et Venus-menneske. Jeg vil derfor her bare fremlegge fakta fra mine erfaringer og overlate til hver og en som leser dette, selv å avgjøre om rumvesener går blandt oss eller ikke.

For åtte måneder siden hadde jeg bare flyktig interesse for flygende tallerkener. Naturligvis var jeg som de fleste andre ganske nysgjerrig på UFO-fenomenene. Jeg var faktisk overbevist om at jeg hadde sett en av disse "tallerkener" en kveld for et år siden over Stillehavet. Først så jeg en tynn sølvskive, urørlig høyt på himmelen i fem minutter. Så begynte den plutselig hastig å bevege seg på en eiendommelig måte og forsvinne. Men selv om jeg hadde sett en av disse tingestene, var jeg fremdeles ikke så veldig interessert. Jeg tenkte at det var noe av regjeringens hemmelige oppfinnelser.

Men så i juni 1953 inntraff den første hendelsen i en oppsiktsvekkende kjede. En fremmed telefonerte til meg fra Los Angeles og identifiserte seg selv bare som "Bill". Han påsto at han hadde kommet helt fra traktene i nærheten av Seattle spesielt for å få tale med meg. Han nevnte spesielt en av mine nylig publiserte artikler "The Secret Wisdom behind the great religions" i tidsskriftet FATE, mai 1953. Jeg forsøkte å fraråde ham fra å reise ut hit til Santa Monica, men det var nytteløst. Vi ble til sist enige om at jeg skulle møte ham på bussholdeplassen på Santa Monica Boulevard 20, kl. 18 dagen etter.

Omtrent kl. 1750 parkerte jeg min bil ved holdeplassen, tvers over gaten, der jeg hadde fri utsikt i alle retninger. Kl. 18 suste den røde bussen fra Los Angeles forbi uten å stoppe eller saktne farten. Jeg holdt utkikk etter den til den forsvant nedenfor Santa Monica Boulevard. For å overbevise meg om at "Bill" ikke hadde kommet med en tidligere buss, steg jeg ut av bilen og gikk noen skritt til gatehjørnet og så i alle retninger. Men gatene var absolutt øde.

Jeg hadde nettopp snudd for å gå tilbake til bilen, da jeg hørte noen rope mitt navn. Forbauset så jeg tilbake og så en mann stå ved bussholdeplassen og vifte med hånden som en hilsen. Jeg ble stum av forbauselse. Et øyeblikk før hadde gaten vært absolutt øde. Forvirret så jeg ham leende nærme seg bilen. Han presenterte seg ved å si: "Jeg er "Bill", den personen som telefonerte fra Los Angeles i går kveld.

Da vi trykket hverandres hender, la jeg merke til en underlig kjensle av hånden hans. Det føltes som om den var benløs inni. "Jeg kan ikke

riktig forstå dette", svarte jeg. "Los Angeles-bussen passerte denne holdeplassen uten å stanse eller sakne farten. For noen få sekunder siden fantes De ingensteds innenfor synshold. Hvordan i himmelens navn har De kommet hit?"

"Å, jeg kom oppover gaten", svarte han vagt. Jeg forsøkte ikke å presse ham videre, for jeg visste at han ikke kunne ha kommet oppover gaten, for jeg hadde fri sikt flere kvarter da jeg var utenfor bilen.

Vi kjørte til mitt bosted, som lå i nærheten. Jeg sa ikke mye, men han talte mere på måfå om sine inntrykk fra Søndre California. Da vi hadde satt oss i lenestolene i hverdagsstuen, gjorde jeg noen mentale iakttagelser. Han var ca. 1,80 m høy, eller noe mere, og han så ut for å være omkring 28 år. Øynene var mørke, nesten svarte, og håret svart og (krøllet) bølget. Sportsdressen han var kledd i passet dårlig, men så allikevel ut for å være ham ganske behagelig. En vanlig observatør skulle sikkert ikke ha merket noe uvanlig ved hans opptreden. I en folkemasse skulle han sikkert gått for en vanlig person.

Men alt ettersom han talte betraktet jeg ham nøyaktigere, og la merke til et visst eiendommelig trekk ved hans fysiske opptreden. Hans hud var hvit, ja faktisk så hvit at den hadde en lett skiftning til blått. Kinnebenene var uvanlig høye og øyenbryn var en orientalers. Men allikevel lignet han ikke en vanlig orientaler. Det var også noe underlig med ørene hans, de syntes veke og mer innviklet enn noen jeg hadde sett før. Jeg mintes hvor underlig hans hånd hadde vært, da vi hilste på hverandre. Jeg la merke til at hans fingre var lange og avsmalnende, og så jevne at det så ut som det ikke fantes ledd eller ben i dem.

Han talte sakte og tydelig, uten aksent, men det merktes at han valgte sine ord med stor omhu. Jeg la også merke til at røsten var av en særlig resonant kvalitet. Som før nevnt har jeg alltid vært skeptisk. Jeg har møtt Swamis, yogier, medier, clarvoyanter, mystikere og snesevis av selvgjorte messiasser, men jeg har aldri latt meg dupere av dem, selv ikke de som var ærlige men selvbedratte. Jeg har også møtt adskillige personer, som jeg uten tvil vet at de var virkelige åndelige adepter. Jeg har også kjent adskillige sensitive medier, som er hederlige og ærlige, og eier evne til å produsere autentiske para-normale fenomener. Etter mange års forskning og erfaring i okkulte og psykiske fenomener, kan jeg nå vanligvis på et øyeblikk skille mellom det som er sant og det som er falskt.

Men min fremmede besøkende gjorde meg meget forundret fra første øyeblikk jeg møtte ham. HAN VAR IKKE LIK NOEN PERSON JEG HITTIL HADDE MØTT. Hans forunderlige psykiske og åndelige egenskaper syntes å vekke til live oppfattelsesevne i min under- eller overbevissthet. I hans nærvær ble jeg umiddelbart medviten bevisst en fullstendig fremmed og hittil ukjent vibrasjon. Jeg visste ikke hvem han var, men jeg kjente at min besøkende ikke var noen vanlig mann.

Vi hadde talt om saker av mer eller mindre almen interesse, da han helt plutselig spurte: "Har de noensinne hørt tale om Orfeo Angelucci?" Etter å ha fundert et øyeblikk svarte jeg: "Nei, det er jeg sikker på at jeg ikke har." Han forklarte: "Angelucci bor i Los Angeles. Han har nylig gjort en høyst uvanlig erfaring. Han er det første jordvesen som har tatt en tripp ut i det ytre rum i en populært kalt flyvende tallerken."

Først undret jeg på om han spøkte, men det var tydelig at han ikke det gjorde. Jeg svarte tvilende: "Jeg tror ikke jeg riktig forstår. Den faktiske eksistensen av flyvende tallerkener er ennå

ikke bekreftet, og nå forteller De meg at et menneske har reist i en slik en. Han smålo og svarte på mitt plutselige tvil: "Å, jeg er ingen upålitelig fra en psykisk avdeling, og slik er det heller ikke med Angelucci, selv om en del mennesker anser ham for å være psykonevrotiker, etter at han begynte å snakke om sine opplevelser med de flyvende tallerkener."

"Mener De at De tror denne Angelucci virkelig har ferdes i en flyvende tallerken?" "Jeg kan bekrefte at han har", fortsatte han, "Men Orfeo trenger hjelp nå! Dette er den primære årsaken til at DE har sendt meg hit for å anmode Dem om å hjelpe ham å berette sine opplevelser for flere mennesker. DE kjenner vel til Deres dype interesse og uvanlige erfaring innenfor metafysikken, religionenes og det overnormale området."

Jeg kunne ikke svare, men overveide hans selsomme ord og studerte hans ansikt med spent oppmerksomhet. Hans absolutte hederlighet, og hans på fullt alvor mente ærlighet var åpenbar. Atter igjen ble jeg tydelig bevisst denne utenomjordiske fornemmelse om ham. Til sist sa jeg sakte: "De taler om de hemmelighetsfulle DE, får jeg spørre hvem disse DE er?"

Øynene hans virket fraværende da han svarte: "Under den kortvarige tid vi nå har kjent hverandre har De klart oppfattet mange ting ved meg. Faktisk har De ikke mottatt noen av disse opplysninger gjennom vår samtale. Jeg skal nå ikke i ord avsløre for Dem min virkelige identitet, eller om identiteten av dem som har sendt meg, for da ville De tvile på meg. Men jeg lover at før jeg forlater Dem i kveld skal De vite hvem jeg er, samt også hvem DE er." Mens jeg lyttet til hans vidunderlige ord, som tydet på at han telepatisk hadde lest alt som passerte min bevissthet, erindret jeg de møter jeg hadde hatt med adskillige av jordens genuine adepter. Jeg husket hvordan også de hadde avslørt sin virkelige identitet under fullkommen taushet. Oppfattelsen av deres virkelige åndelige identitet var mottatt helt og holdent gjennom en ekstra følsom fornemmelse. Ordene etterpå kunne bare stadfeste den para-normale kommunikasjonen. På den måten lærte jeg meg å forstå, at den mann som åpent erklærte seg selv som en adept, en mester eller en guru, vanligvis ikke er en slik. De virkelige åndelige adepter går frem ukjente, ofte i nødtørftige klær.

Alt ettersom disse tanker passerte gjennom min sjel, så jeg en eiendommelig forandring komme over "Bill". Hans kropp så ut for å bli stiv. hans uttrykksfulle øyne ble dunkle som om hans kropp hadde blitt et tomt skall. Det var i dette øyeblikk den utrolige viten kom over meg som en glimt av intuitiv forståelse. Jeg visste nå med absolutt sikkerhet at min besøkende ikke var av denne jord, MEN ET VESEN FRA EN ANNEN VERDEN!

En isende frysning gikk nedetter ryggen min. Jeg kjente hvordan musklene mine spentes. Mitt bevisste jeg stusset tilbake som et slags psykisk sjokk." Så bisarr, så fantastisk, så helt og holdent uforutsett var denne oppdagelse, at jeg ikke omgående kunne tilpasse meg den.

Under taushet hang liksom noe følbart i rummet mellom oss, og liksom i en tåke så jeg hvordan oppvåkningen vendte tilbake til ansiktet hans. Siden så han rett på meg og lo varsomt. Da mine øyne møtte hans kjente jeg en dyp vennskap og forståelse som syntes kunne rekke over milliontals mil, og som på et vis vedkom en ukjent verden. Intuitivt kom det over meg at her var det et menneske fra en annen verden, men allikevel ingen fremmed! Snarere tvert imot et menneskelig vesen, en gnist av lys som opplyste mitt vesen og som brant klarere inni ham. I dette åpenbarelsesmoment kjente jeg at han var mye visere, edlere og mer høyt utviklet enn jeg - og med ubegrenset større mottakerevne - men i bunn og grunn igjenkjente jeg ham SOM

EN ÅNDELIG BRODER! Og bak dette var alt annet av uvesentlig betydning. Han lukket øynene og hvilte hodet mot stolryggen mens han stille og rolig sa: "Min jordiske broder, fortell meg om alle dine bekymringer! De er i virkeligheten, sett på nært hold, ikke så alvorlige som de synes deg i dag."

En følelse av beven kom over meg da jeg otter ble var hans overnaturlige evner. De problemer, som hadde bekymret meg gjennom flere uker, syntes nå plutselig i lyset av hans forståelse som ubetydelige, trivielle og noe absurde.

Etter et øyeblikks taushet sa han: "Nå vet du hvem jeg er med en dypere overbevisning enn hva jordiske ord skulle kunne gi. Dessuten har du nå også klart oppfattet at DE, som har sendt meg er mye visere enn meg som bare er deres mellommann."

"Ja, jeg tror jeg forstår", svarte jeg langsomt. Men til tross for at jeg uttalte disse ord, kunne min dagsbevissthet ikke riktig fatte denne nye fine forståelse, som hadde kommet over meg. Etter et øyeblikk la jeg til: "Jeg kunne aldri ha drømt at et møte mellom planetariske fremmede skulle kunnet bli som dette. Det som overrasker meg mest av alt er den enkleste sak, nemlig den sterke følelse av gjensidig vennskap og forståelse mellom oss."

Han slo fast med lav stemme. "Det er på samme måten overalt i hele kosmos, uansett om det er materielt eller eterisk individuelle manifestasjoner. Gnisten av det evige væren er alltid identisk. For alt er vesentlig ett og en del av det ubegrensede og den alltid værende ilden, som er Faderen."

Alt etter som det psykiske sjokket forsvant gradvis, oppsto det tusentals spørsmål i min sjel - spørsmål om hans verden, dens sivilisasjon, de flyvende tallerkener og deres formål her? Men jeg forsto at han enda skulle la meg få del av de opplysninger han ønsket å gi meg om disse ting. Da jeg talte igjen, sa jeg: "Denne mann Orfeo Angelucci, som du nevnte, kjenner han deg?"

"Jeg har møtt ham som hastigt en gang. Men om du ville tillate meg å låne din telefon, skal jeg ringe ham opp og arrangere et møte mellom dere, så får du høre om hans opplevelser." Og dermed telefonerte han til Angelucci og bestemte en tid senere i uken, da jeg skulle besøke ham i hans hjem ved Glendale Boulevard. Etter samtalen snakket "Bill" fritt om mange ting som hadde undret meg. Han påsto at de utenomjordiske vesener (extra terrestrials) som hadde kontaktet Orfeo var av ualminnelig betydning, eteriske vesener av høy åndelig orden. Han påsto bestemt at han ikke var en av disse.

Han fortalte at venusmenneskene fra vår naboplanet hadde en mere materiell utvikling, og selv om de skilte seg ut fra oss i visse fysiologiske grunnprinsipper, kunne endog mange venusmennesker oppføre seg som jordmennesker. Han nevnte også at våre nåværende teorier om atmosfæren og overflateforholdene på planeten Venus er uriktige.

Han betonte reinkarnasjonsideene og den uunngåelige loven om kompensasjon. Jeg husker spesielt en illustrasjon, som han ga og som overrasket meg. Han sa at de nevnte eteriske vesener var utviklet langt ut over våre barnslige oppfatninger om tilstand, former, kjønn, konflikter, tid, rum og materielle illusjoner hvilke for nåværende utgjør det feilaktige, villedende tilstand hos jordboerne. Vår planet er sammenlignbar med et ufattelig stort fat, fylt med sopp for produksjon av penicillin. For de menneskelige sinn er et sånt fat en ganske illeluktende ekkel ting, men ikke for dem som produserer det, det dyrbare gyllentfargete penicillin. Han sa at det store fatet er sammenlignbar med jorden og dens mennesker, mens de forholdsvis få åndelige utviklete sjelene av denne tidsalder, representerer den dyrbare gyldne produksjonen fra det store fatet. Til slutt vil imidlertid hvert menneskelig vesen bli utviklet til en høyere bevissthet.

(Fortsettelse)

DE FLYVENDE TALLERKENER ER EN REALITET

- Tenk hvis det svenske folk ville bli klar over at det her med de flyvende tallerkener eller UFOer, som de også kalles, ikke er noe science fiction. Men de svenske massemedier fortier hele saken eller også gjøres det ap med de personer som erklærer å ha observert disse uidentifiserte gjenstandene.

Ingeniør Sten Lindgren, som er formann for den Intergalaktiske Federations Stockholms-avdeling tilsluttet den landsomfattende tallerkenorganisasjon UFO-Sverige er ergelig.

- Rundt om i verden forekommer det hele tiden rapporter om at tallerkenene har vært synlige. Mange ganger er det virkelig trenede observatører som har iakttaget UFOene. Piloter, politifolk, teknisk personale, militærpersoner, men allikevel spredes det ikke noe videre opplysninger.

Ingeniør Lindgren mener at man blott avviser en seriøs forskning innenfor dette området som skrøner eller det rene vrøvl.

- Å beskjeftige seg med flyvende tallerkener anses som noe mistenkelig i offentlighetens øyne. Det er beklagelig, at det skal være slik at folk som tilfeldig har vært ute for usedvanlige hendelser, kvier seg for å berette om dem. Jeg kjenner tilfeller hvor UFO-vitner ikke har sagt et ord fordi de har vært redd for å miste sitt arbeide.

Sten Lindgren sier også at det i USA foretaes en seriøs forskning, myndigheter har vært innblandet og penger har vært satt inn til forskjellige UFO-undersøkelser. Det amerikanske flyvåpen arbeidet med noe som het Project Blue Book.

- Sluttresultatet av undersøkelsen ble ikke tilfredsstillende. Det innrømmet de amerikanske flyvåpenekspertene også, og flere tilfeller ble betegnet som helt uforklarlige. Ingeniør Lindgren nevner i denne sammenhengen den nylig avsluttede Colorado-undersøkelsen.

- Professor Edward Condon ledet den, ganske vist ga den et negativt resultat, men det viser i hvert fall at USA for alvor har tatt fatt på UFO-problemet.

GRÅ VESENER OVERFALT SVENSKER

Ingeniør Lindgren påpeker at man i utlandet avholder konferanser og virkelige debatter.

- Her i Sverige er det imidlertid ingen som har tatt spørsmålet opp til debatt på tross av at vi har hatt et par virkelig oppsiktsvekkende tilfeller: Domstenshendelsen i Hälsingborg og Gotlandsobservasjonen.

I Domsten observerte to menn mystiske lysskjær inne i skogen, de stanset sin bil for nærmere å undersøke hva det var. De ble da angrepet av noen grålige vesener som med vold ville tvinge dem ombord i et lite illeluktende fartøy.

Mennene ble grepet av panikk, kjempet for sitt liv, og det lyktes for dem å slite seg løs. De er blitt legeundersøkt og deres klær er blitt kjemisk analysert. Men det er ikke skrevet meget om denne hendelse, sier Sten Lindgren.

- Oppe i Svappavaara bemerket hele området serier av merkelige lysfenomener. Ikke et ord i massemediene om dette. Jo, bladet "SE" var der vist og talte litt med folk, men det forslår jo ikke.

- Men ingeniør Lindgren, alle svenske blad er vel ikke negative ovenfor dette her. Svenska Dagbladet hadde jo f.eks. en stor artikkel ganske nylig om en dansk observasjon.

- Ja, det er riktig. Jeg mener at det var en saklig informasjon, men man kan ikke bare avvise nettopp slike saker. Den danske politibetjent som har fotografert denne gjenstand har virkelig gitt tvilerne stoff til ettertanke.

TALLERKENENE HAR OGSÅ LANDET

Ingeniør Lindgren beretter også at det har forekommet landinger og det finnes tilfeller hvor UFO-besetningsmedlemmer har vært i kontakt med oss jordboere. Slike opplysninger er det dog best å tie stille med. Den svenske offentlighet ville ikke kunne klare å akseptere dette. Det finnes jo de som vegrer seg ved å akseptere at amerikanerne er steget i land på månen....

FOA'S OBJEKTIVITET BETVILES

- Vi har henvendt oss til FOA adskillige ganger, vi anser at reaksjonen fra den side ikke er hva den burde være. FOA utfører ingen virkelig forskning på dette her området, men nøyes med å arkivere de innkomne opplysninger som tilsynelatende henlegges uten at man føler seg foranlediget til å foreta seg videre behandlinger av sakene.

- Men fortsetter Sten Lindgren, det er merkelig at våre myndigheter er så ivrige etter å få fatt på kjennsgjerningene, når de ikke deretter bearbeider dem.

- Det er galt, sier laborator Tage Eriksson, FOA's offisielle "tallerken-ekspert". Vi mottar masser av rapporter og vi undersøker dem naturligvis også. Hittil har vi dog ikke funnet det minste eksempel på at tallerkenene virkelig eksisterer.

Det meste har sin naturlige forklaring sier han videre. Mange ganger er disse UFOer optiske fenomener, verballonger, etc.etc. Vi savner stadig konkrete beviser.

- Vi møter en kompakt motstand, som dessverre er basert på en masse forutfattete meninger, sier Sten Lindgren. Vår målsetning er helt klar. Vi vil gjøre alt for å overbevise folk om at flyvende tallerkener er en realitet. (FLT)

Daniel Glantz.

Katrineholms-Kuriren, 25. aug. 1970. Pressklipp nr. 3, 70, Solna Astronomiska Förening.

STRØTANKER

Hold deg nøye til sannheten, også når den er ubehagelig, for den blir mere ubehagelig, hvis du fortier den.

B.R.

Vær ikke redd for feil! De hører livet og fremskrittet til og er like så nødvendige som regn. Vi vokser og lærer av dem.

- - - - -

Lykken har det som koks, den er et biprodukt. Man får den, når man sikter på å frembringe noe annet.

Aldous Huxley.

Ingen kunne fortelle meg hvor min sjel kunne være; jeg søkte hos Gud, og Han unnvek meg; jeg lette meg frem til min broder, og fant dem alle tre.

Earnest Crosby.

UFO-SAKENS PSYKOLOGISKE OG RELIGIØSE ASPEKTER

Selv om det har vært mange mindre guder i de forskjellige religiøse trosretninger, har mennesket selv fra eldgammel ti bekjent seg til en gud, stående over de andre. Skjønt man også har ofret til disse mindre guder, har det siviliserte menneske alltid i det vesentlige vært monoteistisk i troen på en gud, som sto over de andre og styrte det hele. De eldgamle religioner holdt også fast på troen om, at det fantes andre eksistensplaner, og dette har holdt seg opp til våre dager i noen av de østerlandske religioner.

I tiden før syndfloden trodde mennesket, at kongeverdigheten var skenket oss som en gave fra gudene. De trodde også, at himmelske vesener holdt øye med begivenheter på Jorden, og at de fra tid til annen kom ned for å hjelpe mennesket videre i utvikling.

Dette er dokumentarisk bevist i de faktiske begivenheter, som er opptegnet i Det gamle Testamente, men såvel den greske som tyske mytologi har også uttallige beretninger om guder, som hadde kontaktet menneskeheten.

For å komme til vår tid og til de fenomener, som har vår interesse, har vi eksempler på uttallige kontaktpersoner, som påberoper seg, at de har møtt besøkende fra rummet, og at disse besøkende har gitt oppmuntrende og advarende budskaper. Kan denne fasen av fenomenet være en fortsettelse av de gamle tradisjoner med besøkende utenfra?

Mange av oss tror på, at den tid ikke er langt vekk, hvor denne jordsyklus vil slutte og en ny ære begynne. Selv den store evangelist Billy Graham spår nå, at Kristi gjenkomst er nær forestående.

Tro hva du vil, men det er åpenbart for ethvert tenkende menneske, at vår sivilisasjon stadig undergår forandringer, og at vi i den nærmeste fremtid vil se store endringer på alle områder av menneskelig streben. Undersøk den menneskelige hjernes frembringelser på det psykologiske og det parapsykologiske felt, og dette vil godtgjøre, at denne forandring gradvis finner sted nå. Vi kan derfor med den dypeste alvor spørre oss selv: Står homo sapiens på terskelen til å overgå til homo superior, og vil det således være egnet til å innta sin plass blant de påstående tusener av andre avanserte intelligenser i universet?

Mange av de, som studerer UFO-fenomenet, tror, at disse forandringer er forårsaket av overnaturlige intelligenser. De tror helt alvorlig på, at noen derute holder øye med oss, og at disse vesener hjelper oss på mange måter.

Man kan med sikkerhet si, at det, disse studerende har vært ute for, må kalles en psykisk opplevelse. Det kan ikke være tvil om disse menneskers oppriktighet og ærlighet. Det er klart, at visse personers psykiske stabilitet kan dras i tvil; men når tilsynelatende stabile, normale mennesker med høy sosial og utdannelsesmessig standard, og med gode stillinger, erklærer, at de har hatt slike opplevelser, må man undersøke deres utsagn meget omhyggelig og uten forutinntagenhet. Det skal dessuten mot til for slike mennesker, når de offentliggjør sine opplevelser, da de fullt ut vet, at offentliggjørelse kan stemple dem som gærne og forrykte.

Man skal også mere tenke på, at visse fenomener kan oppstå som innenfra kommende fenomener, såvel som ved utenfra kommende påvirkning, en ting, mange forskere på dette område ignorerer. Jeg skal være den første til å innrømme, at det er et farefullt område, som kun burde gies i hendene på erfarne og veltrente forskere av de okkulte fenomener, for her kan man komme til å beskjeftige seg med ting som sort magi, heksekraft, demonlære og andre fasetter av den såkalte "sorte kunst".

Vi kan kun gjette om, hvordan ESP arbeider, men det er de flestes

oppfattelse, at det er en form for elektro-magnetisk utstråling. Alle legemlige funksjoner, såvel psykiske som mentale, starter med ganske små elektriske utladninger. Det kunne derfor se ut som om mennesket er en elektromagnetisk organisme, som er analog med radioen, og som er i stand til å motta og videresende elektro-magnetiske bølger.

Det er bevis for, at mennesket og noen dyrearter kan oppfange elektro-magnetisk påvirkning med andre enn de normale sanser. Eksempelvis kan noen mennesker oppfange radarbølger, og det menes, at dette gjøres ved direkte kontakt med hjernen. Dette benevnes cryptosensorisk respons (skjult sanse oppfattelse), som ikke må forveksles med ESP, som betyr oppfattelse av handlinger påført ved ytre påvirkning, men ikke gjennom de normale sansekanaler. Mennesker, som lider av migrene, vil meget ofte få et anfall, før det blir tordenvær, og det en god tid før tordenværet kommer til utbrudd. Noen av oss kan også som den rheumatiske pasient merke et omslag i været en dag eller to, før det skjer.

Det er kjent, at atmosfærisk statisk elektrisitet har biologisk effekt. Dettens skyldes en elektrisk utladning av gass-ioner i atmosfæren. Det er også kjent, at de negative ladede ioner setter puls- og respirasjonsfrekvensen i været.

Hvis vi forestiller oss to intelligente biologiske raser med meget forskjellig teknologisk kunnskap, og hvor den ene er den andre overlegen, og hvor den høyerestående er i stand til å kontakte den lavrestående, ville den simpleste måte å gjøre det på være ved hjelp av telepati. Hvis det blir gjort på den måte, er det ikke overraskende, hvis de mottatte budskaper blir klassifiserte som fordreiete hallusinasjoner eller psykiske opplevelser, fordi tenkte begreper og opplevelser er fullstendig fremmede for hverandre. Det er derfor logisk, at hvis en høyerestående intelligens eller en intelligens, som ligger ut over vår, kunne fristes til å søke kontakt, ville den bruke midler, som ligger innen for vår teknologiske og mentale formåen. Så den simpleste måte å gjøre dette på ville være å sende sine budskaper direkte inn i mottagerens tankeprosesser. Er mottageren ikke i stand til å forstå dette, er det stor sannsynlighet for, at slike budskaper blir fordreiet eller hallusisjoner og gir en følelse av fremmedgjørelse.

Hvem kan si, om mange av de rapporterte observasjoner, som kommer tilsyne et øyeblikk for deretter like så hurtig å forsvinne, ikke er forårsaket av slike ting. Ut fra det, som er rapportert om noen observatørers mentale habitus, er det sikrest i å si, at noen observasjoner er forårsaket av ovenstående grunner. Når vi får observasjoner fortalt, hvor adskilte objekter plutselig smelter sammen til et, og observatøren er sikker på, at den avgitte rapport er i overensstemmelse med, hva han mener å ha sett, vil den logiske konklusjon være, at enten er det oppfattede feilt, eller observatøren har vært i en tilstand, hvor han selv tror på det, han rapporterer; en slik tilstand kan ligge i ham selv eller være påført ham utenfra.

Richard Tambling, forfatteren til "Flyvende tallerkener - hvor kommer de fra?" trodde ikke på kontaktberetningene, inntil han selv ganske nylig hadde en slik opplevelse, som fikk ham overbevist. Det er interessant å notere seg, at han i sin bok finner adskillige forbindelser mellom sine kontakter og tydelige ESP årsaker. Han forteller, hvordan han følte seg tilskyndet til å vende seg om og se i en bestemt retning, og der var til hans store forbauselse et UFO. Dette skulle vise seg å være et direkte bevis for mental manipulasjon fra UFO'et eller også vitnes egne ESP evner; men fra hans egne kontakt-erfaringer, må vi helle til den første teorien.

Mange oppriktige mennesker påstår, at de mottar budskaper fra andre

vesener uten for det jordiske plan. De påstår, at disse budskaper først og fremst oppfordrer til, at vi jordboere forandrer vårt levevis og vår tenkemåte og virkelig setter inn på å leve etter Kristi forskrifter. Hvor annerledes alt ville bli, hvis vi i det minste forsøkte!

Men her er leilighet for alle skjøre kult-medlemmer og opportunisten til å hoppe på vognen. De mennesker, som påberoper seg, at verdens ende er nær, og at de velsignede vesener fra det ytre rum vil komme i deres vidunderlige fartøyer for å frelse de betregnte og sanne troende og flytte dem til et utopisk paradisi langt fra denne planet, når det gigantiske brak endelig lyder, har nå sjansen.

Disse mennesker forsøker å rettferdiggjøre deres tro ved å sitere relevante profetier fra Bibelen. Den hellige skrift profeterer i k k e en avslutning på Verden, men en avslutning på denne tidsalder. Se Matteus, kapitel 24, vers 1 - 51 og Lukas, kapitel 21, vers 5 - 36,

Herren gir her mange advarsler mot disse mennesker, idet han sier: "Mange skal komme i mitt navn og si "Det er meg" og "tiden er nær", men gå ikke etter dem". Thi dagen og timen kjenner ingen, enn ikke englene i Himmelen, enn ikke Sønnen, kun Faderen. Vi blir hermed advart mot disse dommedagspredikanter, som går omkring og fallbyr sin kosmiske universalmiddel og overnaturlige rum-skuespill.

Jeg siterer igjen fra Bibelen: "Det skal skje forferdelige ting og store tegn fra Himmelen for å villedes selv Guds utvalgte." (Lukas, kap. 21, vers 11).

Slutningen på den tidsalder, som skriften forutsier, vil komme gjennom en periode med uro og prøvelser, som verden aldri har sett maken til, og som, hvis den ikke forkortes ved guddommelig inngripen, ingen vil overleve. Disse profetier er blitt brukt av uttallige UFO-sekter for å understøtte teorier, som i k k e kan rettferdiggjøres på grunnlag av skriftene. Les selv de relevante bibelske forutsigelser, Lukas Evangeliet, kap. 21 og Matteus Evangeliet, kap. 24 og dra dine egne konklusjoner. Hos disse mennesker er den psykiske faktor påfallende, for ethvert normalt menneske vil disse sektmedlemmers resonnement tydelig vise en psykisk ulikevekt.

I alle kontaktberetninger ses den psykiske faktor tydelig som et sjømerke og er av den største viktighet, fordi de påberopte meddelser som regel er uten for sunn fornuft. Hvis man er unormal og komplett ute av tritt med de normale tankeprosesser, vil kontakten alt for ofte bli tatt for å være av overnaturlig opprinnelse, først og fremst fordi den er unormal. (Leksikon^{et} definerer overnaturlig som værende eller oppstående ved en form for medvirken av krefter, som ligger utenfor naturens kjente krefter eller liggende utenfor naturens lover enten psykisk eller fysisk; anset for å være mirakler eller forårsaket av plutselig anvendelse av guddommelige krefter eller hørende til det mirakuløse).

Mange av UFO-fenomenene har ført til postulatet om en høyerestående intelligens og en høyerestående teknologi, men kunne dette fenomen ikke være frembrakt ad elektromagnetisk vei, idet man anvender frykten for alt fremmed som den drivkraft, hvormed man kan arbeide med personen (sammenlign dette med mennesker, som er redde for hunder, og som uværgelig vil bli angrepet av hunden, hvis den merker det).

Keel postulerer, at dette ikke er en følge av et UFO's tilsynekomst, men en medvirkende årsak. For å understreke dette påstår han ennvidere, at mottakerne sedvanligvis er forstenede av frykt og således ute av stand til å røre seg, fordi den energi, de utstråler ved å

frembringe bølger av frykt, blir brukt ved tilsynekomsten av UFO'et, og således gjør det i stand til å vise seg. Når det atter forsvinner, gjenvinner mottakeren igjen kraften til å kunne bevege seg.

Det er ofte spørsmålet med hensyn til UFO-fenomenet hvor meget, som skyldes psykiske faktorer, så som oppfyllelsen av ens egne ønsker, selvhypnose eller massehypnose, og hvor meget, som kan henføres til ukjente ytre fenomener. Det er dog alminnelig kjent, at mange mennesker tar aktivt del i å undersøke UFO-problemet, og at mange av disse er under et både psykisk og psykologisk press, og ikke kun dem selv, men også deres familier. Om disse mennesker blir skremt, fordi de er kommet tett på svaret, eller fordi deres veiledning fører andre på vei, er vanskelig å si. KJENSGJERNINGENE ER, AT DENNE TAKTIKK BRUKES OG STADIG VIL BLI BRUKT, OG MENS UNDERSØKELSENE STÅR PÅ, VIL DEN VEDBLI Å BLI BRUKT.

Da det stadig strømmer rapporter inn, har man aldri diskutert den kjensgjerning, at det skjer noe usedvanlig; det er fortolkningen av disse rapporter, som alltid diskuteres, og den mening, man hefter på dem. Da de fleste mennesker er ærlige og aktuelle, når de avlegger rapport, undersøker UFO-forskere ofte ikke, hvor meget en tilsynelatende stabil person uten å vite det pynter på sin rapport i overensstemmelse med det følelsesmessige og psykiske sjokk, han har fått ved observasjonen.

Asimov påstår, at de troendes trang til å identifisere UFO'ene er: "Det er ikke, hva du ser, som er mistenkelig, men hvorledes du utlegger det". Han er ikke ene, når han påstår, at mennesker, som ønsker å tro, at UFO-mannskapene er vårt velferds godgjørende voktere, lider av en usikkerhetsfølelse eller klynger seg til en sikkerhetsfantasi.

Utallige forskere har fremsatt teorien om, at de gamle guder i alle kulturer var av ikkjordisk opprinnelse, men at de kom til Jorden for å grunnlegge menneskeheten og for å studere og overvåke vår kravlen opp ad fremskrittstigen og for å hjelpe, når leiligheten krevde det. Enhver tidsalder har hatt en fremtredende mann, som har tatt dette ekstra trinn opp ad stigen. Kanskje er denne ekstra viten overgitt ham ad mental vei fra en ikkejordisk kilde. De, som studerer okkult litteratur, vil være på det rene med dette begrep. Nå, da våre egne vitenskapsmenn har hatt hell med syntetisk å frembringe kunstige gener, er denne påstand kanskje tross alt ikke så langt ute.

Hvis det et eller annet sted i dette univers finnes en livsform, som har utviklet seg så langt, at den er i stand til å frembringe UFO-fenomenet, som vi har vært vitne til her på Jorden, kunne det bety, at de ikke blott teknologisk og mentalt er oss overlegne, men at de har tilegnet seg evner, som vi ennå ikke har utviklet.

De er meget betegnede, de kommentarer, som M.K. Jessup sendte om en UFO-sak til den amerikanske flåte, hvor han refererte til en gruppe av fartøyer, som var ute på treningsflyvning, hvorunder de hadde forbindelse med hverandre innbyrdes ved visse kraftfelter, og hvor de var instruerte i bruken av telekontroll uten noen innbygning av frykten.

Jessup var professor i astrofysikk og var en av en lang rekke av UFO-forskere, som døde under mystiske omstendigheter.

Det er innlysende, at for å reise åtte år gjennom rummet fra det ene stjernesystem til det andre, må vi først være i stand til å sette oss ut over tidens og rummets begrensninger, så de passer til lovene om relativitet. Dette vil da bety eksistensen av et vitenskapelig begrep, som vi ennå ikke har erkjent. Vi må oppdage en gjenvei for å kunne reise gjennom rummet med vår tidsoppfattelse. Denne gjenvei eksisterer allerede i ESP-fenomenet; en reise av denne type ville bety, at like fra reisens begynnelse ville rumfartøyet enten forsvinne med det samme eller gradvis.

(Fortsettelse)